

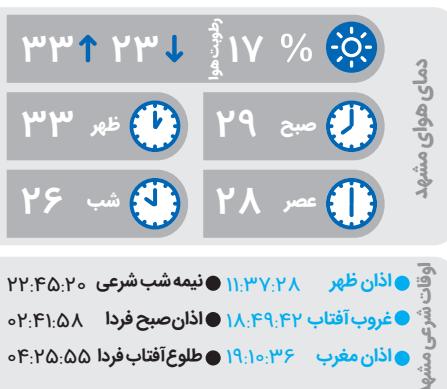
روزنامه روزنامه فرهنگی-اجتماعی- اطلاع‌رسانی
صاحب امتیاز شهربار مشهد سال هفدهم
مدیرمسئول ۱۴۰۴ تیر
سپید مینم موسوی مهر ۱۴۰۳ مهر
سردیبر شماره ۵۰۳۰
سید سجاد طالوع هاشمی
نشانی: خیابان گوهستگی
اندیادی گوهستگی ۱۵
دفتر مرکزی ۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۱-۵
نماابر ۰۵۱-۳۸۴۹۰۳۸۶
روابط عمومی ۰۵۱-۳۸۴۸۳۷۵۲
شماره پیامک ۳۰۰۰۷۲۸۹

www.SHAHRARANEWS.IR

ashnbeh Mashhadchehreh.ir
Photoshahr.ir

سایت شهرآرائه‌رایز را با اسکن این کد دنبال کنید

میثاق‌نامه اخلاق حرفه‌ای

عاقبت اسرائیل پس از حمله به ایران

سعود شجاعی طباطبائی

چند روز است که خبر قهرمانی رومینا سالک دختر بیست ساله کشورمان خبر ساز شده است. او موفق شده است باشکست دادن قهرمان جهان در مسابقات جهانی اسکیت ایتالیا مدادل طلا را از آن خود کرد. اتفاق جالب اما پستی است که دختر قهرمان ایران در اینستاگرامش گذاشته است. پستی که ۲ میلیون لایک خورد و دهها برابر این عدد بازدید داشته است. به جرئت می توان گفت اتفاقی نادر در اورژش ایران به حساب می آید و از طرفی صدای پس زمینه ویدئو رومنیا هم در خور نوچه است. او یک مدادحی در مدح حضرت عباس^(۲) روی ویدئو درخشش گذاشته است تابه جهان مخاطب این پیروزی بزرگ^(۴) یا بالوفصل^(۵) گفته است.

اول
شخص

برای سرلشکر محمد سعید ایزدی معروف به « حاج رمضان » که به دست رژیم صهیونیستی به شهادت رسید

سنگربانی مقاومت در سکوت

او پشت تونل ها پهپادها و سامانه های موشکی گروه های مقاومت ایستاده است. پشت آن تونل هایی که در دل خاک غزه گنده می شوند و موشک هایی که شبانه از دل جنوب لبنان عبور می کنند. او سامانه ها را در سکوت به یکدیگر متصل می کند. «محمد سعید ایزدی» مرد جزئیات است. نه فقط در طراحی و برنامه ریزی نظامی، بلکه در چیدمان جلسات مخفی، انتخاب مسیرهای انتقال، آموزش نیروهای بومی و حتی نحوه توزیع منابع مالی. حاج رمضان برای محور مقاومت، پدری بود آرام و دقیق. یحیی سنوار اورا « حاجی مؤمن» صدایی زد و عمامه مغاینه گفته بود: «او مردی است که دشمن نمی تواند حد فش کند». با این همه روزی آمد که تقدیر، دیگر قدمی عقب نرفت. سحرگاه ۳۱ خرداد ۱۴۰۴ هدف حمله تروریستی دشمن قرار گرفت. سردار توی و صیت نامه اش نوشته بود «بعد از شهادتم فکر انتقام من نباشد، من در زمان حیاتم انتقام را از رژیم صهیونیستی گرفتم» و همین طور هم بود. اور حمله ای بی سابقه به شهادت رسید. مردی پس از دهه ها مجاہدت این بار در سحرگاه ۲۳ خرداد به شهادت رسید.

او رفت: بی سرو صدا، مثل زندگی اش. سردار شهید به آرزوی دیرینه اش رسید و سراجام باشکوهی برای سال ها مبارزه اش با ظلم رقم زد.

بنطقه می دانند که تحریم شدن، همیشه به معنای قوی بودن است: به ویژه وقتی شست آن، سال ها سکوت و کارآمدی شسته باشد. او متولد سقز کرمانشاه است. مرد جنگ است و زندگی اش زیه های پیوسته ای از مقاومت دارد. جنگ که اگاز شد، نوجوانی اش را پشت سر نگذاشته بود اما آن قدر زود بزرگ شد که در همان سال های اول، نامش در فهرست رزمدگان اطلاعات عملیات بیت شد. کردستان، جنوب، غرب، خطوطی هه گاه شب با قدمهای آرام او روشن شدند. جوانی اش را برای خاک وطن اراد و چند ترکش به یادگار برداشت. در انشگاه صنعتی خواجه نصیر، مهندسی سرق خواند. کار با سیم و مدار را برای ساخت سامانه های دفاعی در میدان روجیح داد. در دهه ۷۰، برای اولین بار ردایش به خارج از مزها رسید. لبنان، سوریه، سودان، عراق؛ هر جا که سخن ز مقاومت است؛ او همان جاست.

انتقامی که گرفته شد

در نیروی قدس، نام ها حتی در میان محترمانه اند. ما بعضی نام ها حتی در میان محترمان هم با اختیاط برده می شوند. حاج رمضان یکی از آن هاست. سال ها بعد، وقتی رژیاندهای شاخه فلسطین را بر عهده گیرد، تنها حلقه کوچکی می دانند که

مریم شیعه ابارها در کمین او می نشینند؛ نه یک بار، نه دو بار، بلکه سه بار. هر بار هم تروریست ها حساب شده تر و دقیق تر از قبل به سراغش می آیند. هربار مخرب تر و هر بار با سلاح های سنگین تر، بالین همه هر سه بار، مرگ دست خالی بازمی گردد. همه او را با نام «حاج رمضان» می شناسند. اسرائیل به خون او تشنہ است. سال ها تلاش می کند و برنامه می ریزد تا او را به شهادت برساند. یک بار توانی سوریه و در قلب دمشق، حوالی کنسولگری ایران را بمباران می کند. گمان می برد حاج رمضان آنجاست و مثل همیشه اشتباه می کند. بعد وقیع تر به کنسولگری حمله می کند و باز حاج رمضان آنجا نیست. رژیم کودک کش فقط آبروی خودش را می برد و همچنان محل های رفت و آمدش را با مازیک های رنگی علامت می زند و امید دارد که یک روز و یک جاتوانند او را از بین ببرد. حاج رمضان نه فقط یک نظامی، بلکه مغز متفکر زیرساخت های مقاومت در منطقه است. توفل هایی که در غزه کنده می شود، خطوط ارتباطی ای که در جنوب لبنان مستقر می شود یا سامانه هایی که از زیر خاک، آسمان را نشانه می روند... همه

ستوري
گرام

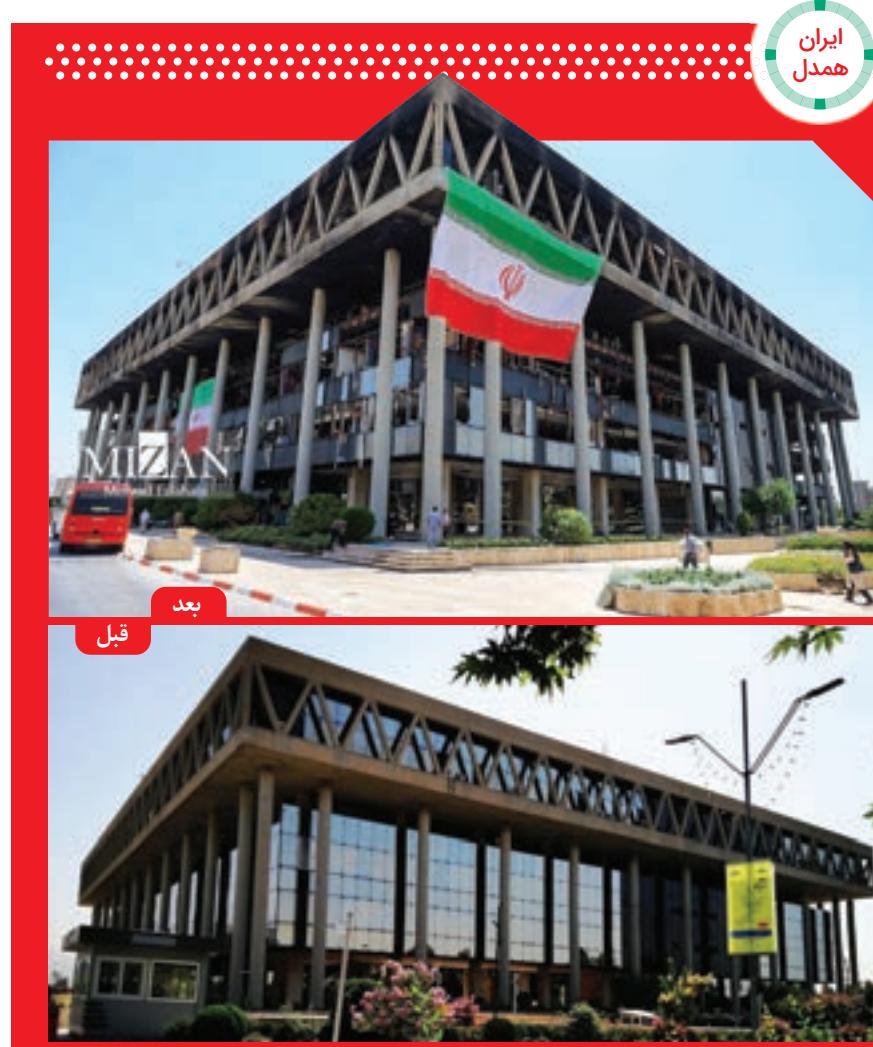
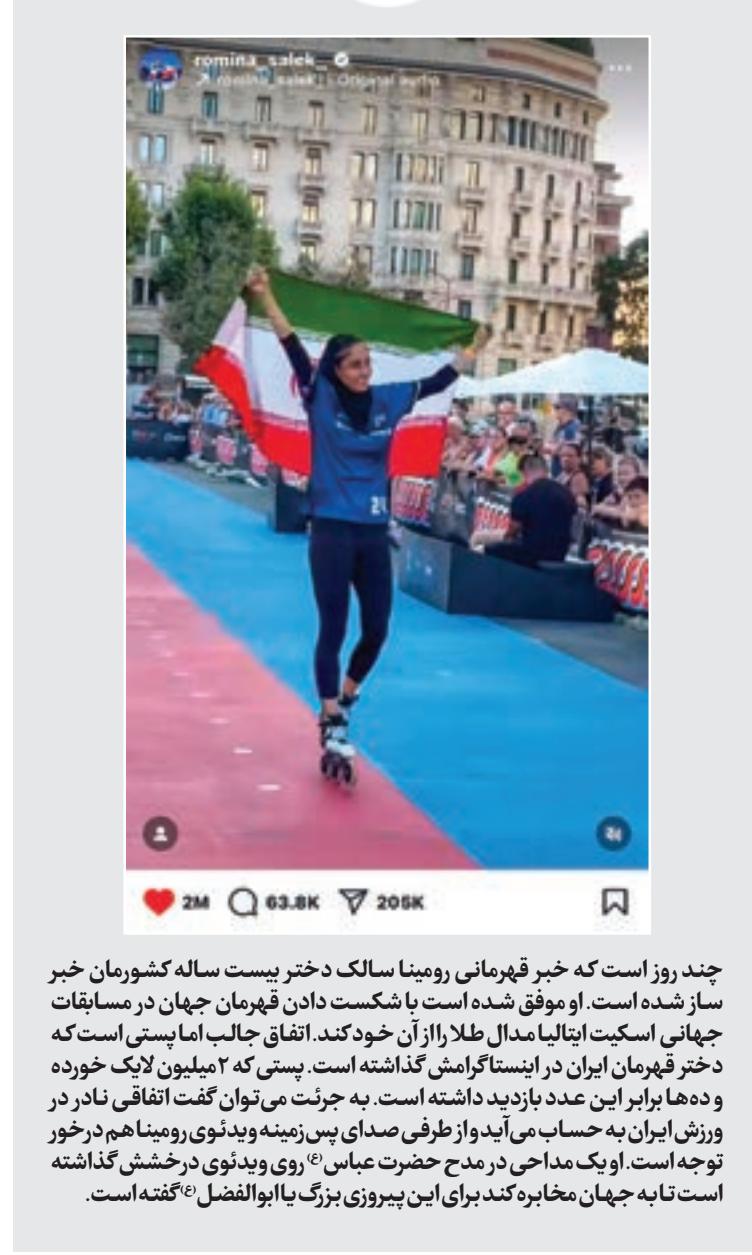
بترسی. راننده گفت: حاجی من الان صدای پنکه میاد فکر می کنم پهپاده. مرد مسافر گفت: شرمنده‌ام. معدرت می خواهم. راننده که قادری آرام تر شده بود گفت: البته تقصیر شما نیست. واقعیت شنید اینه که من بیست و پنج سال راننده آمبولانس های سازمان آرامستان های تهران بودم. برای همین عادت ندرا میت روی شانه ام بیند و با من صحبت کند و گزنه اتفاقا سرشوار از تحلیل های سیاسی و اجتماعی با رویکردهای نوآواره و کارآمد هستم. مرد مسافر که تازه هم متوجه علت سکوت و هم متوجه علت ترسیدن راننده شده بود. بابت قضاوت زودهنگامش از خودش شرمنده شد و تا پایان سفر همچون جنابهای آرام و منطقی. تنهایی به راهکارهای تاب آوری شرایط جنگی و گزینه های برونو رفت از وضع کنونی اندیشید.

بود. آهسته دستش را بر روی شانه او گذاشت و با لحنی ملایم گفت: داداش خوبی؟ ناگهان راننده جیغ بلندی زد و فرمان خودرو از دستش خود را به دست اما با فاصله کنترل خودرو را به گرفت و خودرو را در چند ثانیه متري اتوبوسی که در ایستگاه توقف کرد بود متوقف کرد. پس از چند ثانیه سکوت. راننده رو به مرد مسافر کرد و گفت: چه کار می کسی برادر من؟ مرد مسافر که از این تفاق بهت زده شده بود گفت: بیخشید داداش. گردنیم که مردم با یه صد اکردن کوچلواون قدر

حکایت راننده ساکت

یکی از همین روزها، مردی که بالاخره موفق شده بود یک تاکسی اینترنتی بگیرد. پس از آنکه ماشین رسید و روی صندلی عقب نشست، برای به هم زدن جو استرس و اضطراب عمومی ناشی از شرایط جنگی، با مهربانی زاید الوصفی به راننده سلام کرد. راننده پاسخ سلام اوراداد مشخصات و مختصات مقصد را با او چک کرد و به راه افتاد. دقایقی بعد، مرد مسافر احساس کرد راننده علاوه بر آنکه تحت تأثیر جو استرس و اضطراب عمومی ناشی از شرایط جنگی است، ناراحتی دیگری نیز دارد. چراکه برخلاف قاطبه رانندگان تاکسی، اعم از خطی و گردشی و درستی و اینترنتی که از بدوجلوس مسافر به تحلیل اوضاع سیاسی و رائنه راهکارهایی برای برونو رفت از بحران های داخلی و خارجی و همچنین گرینه هایی برای ادامه جنگ و نیز

قنووس در شیشه‌هایش بیداست

ساختمان شیشه‌ای صداوسیما که یکی از آثار باشکوه معماری معاصر در کشورمان شمرده می‌شود.^{۲۶} خرداد مورد تجاذب و حمله رژیم صهیونی قرار گرفت. با این همه بیش از همیشه شد مرکز توجهات و به صورت نمادین مکانی برای بروایی شور و همدلی ملی، مصدقاش هم سرود «ای ایران» است که با همراهی گروه ارکستر برای نخستین بار در محل صداوسیما اجرا و به صورت زنده از ویژه برنامه «قنتوس» پخش شد. برنامه‌ای که این ایام هرشب در مقابل ساختمان شیشه‌ای با حضور چهره‌ها و افراد شناخته شده کشورمان پخش می‌شد.

حالا وزیر راه و شهرسازی خبر از طراحی و معماری مجدد این بناداده و اعلام کرده طی یک مسابقه بین المللی ساختمان شیشه‌ای احیا خواهد شد. همچنین پیمان جلی رئیس سازمان صداوسیما گفته است بخشی از تخریب‌های صورت گرفته در اثر حمله موشکی رژیم صهیونیستی در بازسازی این بنابه عنوان یادمانی از این جنگ حفظ و نگهداری خواهد شد.

حال خوب است بدانیم که معمار ساختمان شیشه‌ای چه کسی است و قدمت این بنابه چه زمانی بازمی‌گردد؟ ساختمان شیشه‌ای صداوسیما. اثر بر جسته مرحوم عبد العزیز فرمانفرمایان. یکی از نمادهای معماری ایران است که در دهه ۱۳۴۰ خورشیدی طراحی و ساخته شد. این ساختمان با فرم مکعبی و نمای شیشه‌ای گستردگی، نمونه‌ای بر جسته از معماری مدرن مینیمال در ایران است. همچنین هدف اصلی از نوع طراحی ساختمان شیشه‌ای صداوسیما، «شفافیت» بوده است؛ شفافیتی که نه تنها در فرم فیزیکی، بلکه در مفهوم رسانه‌ای نیز بروز و ظهور داشته باشد. از جمله آثار ساختمن فرم‌افرمایان می‌توان به معماری ورزشگاه آزادی، فرودگاه مهرآباد، مسجد دانشگاه تهران، کاخ نیاوران و موزه فرش تهران اشاره کرد. هنرمندی که در خرداد ۱۳۹۲ در پاریس درگذشت و در مدت حیاتش در خارج از کشور، هیچ وقت دست و دلش به کار نرفت و اثربری خلی نکرد.